

הכונם פרק ששי בבא קמא

ס

עין משפט נר מצוה

נב א מיי מיי סגל נוקי ממון הלכה ופיו נהגה וכמי סמך עשין סו משיע ח"ט סימן תית סעיף ט ועיין שם כה"ג וב"י:

[א] רכ אלמס נמקמו ועוד כה"ג ע"כ דף קס"ו: פ"ק במ"א

[ר"ט אמר]

נב ב נ מיי מיי סגל ח עש"ט שם סעיף ב:

כ"ט

ליבה ולבתה הרוח

זורה ורוח מסייעת

אמרי

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

הנחמה

סלקא • ענין דקים : יניס • כשארס מדבר מנענע שפתיו ורוח
 זילא : ליפו כוורס • דמיב משום מלאכה בשבת אט"פ שהרוח
 מסייעתו כשהוא מגביה הכבודה ברחת שקרין פלי"א : מלד אסר •
 דלא אהני איהו : כגון שליבס ברום מניס • כשמתחיל ללבוט לא
 *היתה הרוח נשבת בחזקה ולא היה תורה אור

מכשיר בכך ובחטה רוח שאינה מנייה
 ולכחו דמילתא דלא סליק אדעתא
 הוא אבל זורה לענין שבת סני לה
 ברוח מנייה ולהכי ליכין : אמרס
 למורי • לשון איסתא למירתא
 (שנת 97 סו.) חמימות כלומר שלא
 נפח ממנו אלא כשנימה כדרך המחמם
 *כשנימתו את ידיו לחץ זה ליבוי כלל :

מלאכה מהפסד • נחקימה מחשבתו
 דניחא ליה ברוח מסייעתו : מתנני
 לו עפר • לחכה נירו ונהקלקל :
נבו דשכיס אש נבייש • אין בני
 ארס מזודרין כהן ולכך פומדון
 הלך איכא למימר זה פשע : אכל
 גדיש בו • דליכא למימר אט"פ היה :
 [ולרי"ן] • פונתא דרבי יהודה כהאי
 פירקא (ד' סא) : כל בעלי קופס •
 אף בעלי חיים ואילנות : נירו •
חייסם שלא נורע • סכאן שייך
 בחכמים לחיכה בשאר דברים : סוס
אמינא מס שכסרס • תבואה קאמר
 קרא ולא קרקע ממנו להכי כח
 קמה כהדיא דהשתא אחרבי שדה
 לגופה של קרקע : סני גרסינן
 כולי סאי נמי לאין דומין • כלומר
 להכל תשובים הצדיקים שקודמים
 לפורענות : שיכוסא סוס • שלא יראו
 ברעה העתידה לכא דכתיב כו' :

כתב רחמנא גדיש הוה אמינא גדיש חייב רחמנא משום דהפסד מרובה הוא
 אבל קוצים דהפסד מועט אימא לא קמה למה לי מה קמה בגלוי אף כל
 בגלוי ולר' יהודה *דמחייב אנקין טמון באש קמה למה לי לרבות כל בעלי
 קומה ורבנן לרבות כל בעלי קומה מנא להו נפקא להו מאו הקמה ורבי
 יונה *או מיבעי ליה לחלק ורבנן לחלק מנא להו נפקא להו מאו השדה
 ורבי יהודה *אידי דכתב רחמנא או הקמה כתב או השדה שיהא למה לי
 לאותו ילחכה נירו וסכסכה אבניו ולכתוב רחמנא "שדה" ולא בעי הנך
 צריכא דאי כתב רחמנא "שדה" הוה אמינא מה שבשדה אין מידי אדרינא לא
 קמ"ל אר"ש בר נחמני א"ר יונתן א"ר פורענות באה לעולם אלא בומן שהרשעים
 בעולם ואינה מתחלת אלא מן הצדיקים תחלה שנאמר וכי תצא אש ומצאה
 קוצים אימתי אש יוצאה בומן שקוצים מצוין לה ואינה מתחלת אלא מן
 הצדיקים תחלה שנאמר ונאכל גדיש ואכל גדיש לא נאמר אלא ונאכל
 גדיש שנאכל גדיש כבר : תאני רב יוסף מאי דכתיב ואחם לא תצאו
 איש מפתח ביתו עד בקרוביו שניתן רשות למשוחות אינו מבחין בין צדיקים
 לרשעים ולא עוד אלא שמתחיל מן הצדיקים תחלה שנאמר והברתי מקה
 צדיק ורשע" וכי רב יוסף כולי האי נמי לאין דומין א"ל אבוי מיבוחת
 הוא לגביהו דכתיב כי מפני הרעה נאסף הצדיק אמר רב יהודה אמר רב
 לעולם

אם יש בליבוי בפני עלמו כדי ללבוט חייב ואם לאו פטור אט"פ כשסיוע הרוח מלכה דלא
 כשיבה הרוח לנימור שלו ויסתייע על ידה ללבוט דלא כשיבה שהטורף נשיבת הרוח עם הנימור
 חס לסייעו כי הם מקלקלים זה את זה
 זה אט"פ ששניהם מלד אחד כי הנימור חס והרוח קר :

רב אשי אמר כי אמרין זורה ורוח מסייעתו בני מילי לענין שבת דמלאכה מחשבת אסרה תורה • וכשגורס לזרות הרוח
 המסייעתו הוי מלאכה מחשבת ולהכי חייב בגרמא זרייה זו אבל עושה מעשה של זרייה בפני עלמו ולא חקרי (זורה) לכך
 הכא לא מקרי מצעיר אלא גורס והתורה לא חייבה אלא מצעיר ולא הגורס (אלא) הבערה ע"י רוח המסייעתו ולהכי חייב הא גרמא
 לענין האש ככל שאר גרמות דק"ל גרמא בנוקין פטור ומר בר רב אשי דפריך גבי רקתא בלא יתפור (כ"ז דף טו. וס"ט) מאי שנת
 מזורה ורוח מסייעתו מני סבר כרב אשי דהכא דהתם לענין חייב הרחקה חשיב גירי דיליה ורריך להרחיק ואפי' (ר' יוסי כמו הרחקת
 סולם מהשוק חשיב גירי דיליה לענין הרחקה אט"ג דלא חשיב ליה התם אלא גרמא דפטור מתשלומין מ"מ אסור ורריך להרחיק וגן
 היוצא מחמת הפטיש חשיב מויק משום דניחא ליה דחיויל ומהה שבת כל כך שאחר גמר כמו יויק ברוח מנייה וכך משגי בלא יתפור
 ולא ראה להעמיד שמכה כל כך ככה עד שמויק ככה ארס לבדו בלא רוח דאם כן לא הוה תני לה גבי נוקין דאש אלא גבי נוקין דארס :
והכא גרמא בנוקין • מחוך קך נראה דאם גייס הביאו עינים ואור וליבו שניהם ואין בכל אחד כדי ללבוט פטור ותימה הוא :
לרבות כל בעלי קומה • בקונטרס פירש כל ב"ח אבל צירוסלמי משמע דמרבי אילנות וכל דבר המצובר והכי איסתא התם אי מה
 הגדיש מיוחד שהוא תלש מן הקרקע אף כל שהוא תלש מן הקרקע ת"ל או הקמה :

גליון השים
 נב' או מיבעי ליה לחלק
 עיין חולין דף פו ע"ב
 ט"ס ד"ס לחלק ו"ט :

בבאי אש
 למה התורה מפרטת
 קוצים, גדיש, קמה, שדה"

[לעיל ס' :
 נקמן ס"א]

[לעיל ס' :
 וס' נמון]

נב' או מיבעי ליה לחלק
 עיין חולין דף פו ע"ב
 ט"ס ד"ס לחלק ו"ט :

שמות י' כ"ב
 יחזקאל כ"א

ישעיה כו

ר"ש מ"ז

[ר"ס זיקא]
 י"ל לרי יוסי יעב"ז